

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 182. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1832_502A-txt-shoot-idm7749/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Til os over Volgen blaa
Kraftig lod Du Ordet gaae,
Reent og klart Du i vor Kirke
Bød det lyde, bød det virke!

Aldrig, Gud, Du det forandre!
Lad i fromme Fædres Hjed
Os i Lyset troelig vandre,
Lyfets hjem til Dig i Fred!
Syndet har vi, Fader kjær,
Bar kun Straf, ei Naade værd!
Men, for Jesu Skyld, tilgiv,
Dagen hælder, hos os bliv!
Hjertet brænde, Rinden gløde
I en hellig Aftenrøde!

Kirkens Klage-Maal.

No. 60.

(See den 55de Dav. Ps.)

D, havde jeg Vinger og var jeg en Fugl,
Da flyve jeg vilde og bygge i Skjul,
I Lon og Ly,
Ja, bygge min Rede
Paa vildene Hede,
Langt borte fra Bunder og Gny!

For længe ieg bygged', hvor Taarnene staae,
Hvor Murene Kreds om Paladserne staae,
I stor Uro,
Hvor Hjenderne fryse,
Hvor Hjerterne fryse,
Hvor pralende Blomster kun groe.

D, see mig, for Venfæb og Trofæb jeg fandt!
Med Laarer for Perler mit Lins-Glas vandt,

Til Haar blev graat!
Mig svege de Soorne,
Mig svege de Baarne,
Og Bennerne byde mig Spot!

Du Kongernes Konge, som boer over Sky,
Gjør nu efter Nåde ei længer Du Ny
Med Skaber-Magt? —
Er Tant det med Trosten,
Med Glæden om Hosten,
Hvor Sæden med Graad er nedlagt? —

Saa sikker i Støvet den fremmede Gæst,
Som haver paa Jorden for glædelig Fæst
Nu Fastsedag,
Har bygt over Dverge
For Kæmper og Dværge,
Har selv over Hoved ei Tag.

Fra Himmelen høit kom den Engel herved,
Paa Læben han bærer den evige Fred,

I Livets Ord;
Men Gaa det kun fatte,
Og Færre det fatte;
Thi Død er nu Trosten paa Jord!

Ja, hører det Himle og væmmes derved!
Den Høiestes Afkom nu søger sin Fred
I Lomheds Skjød;
Dem laaner kun Styrke
Det yderste Mørke,
Dem trøster den evige Død!

Dog Engel med Ordet om Faderens Ja!
O, gjør dig ei Vinger at flyde herfra!
Oplost Din Ross!
End Gnisterne ulme,
End Hjertene svulme,
End savnes den evige Trøst!

Lad straalte, lad svinge det hellige Sværd!
Lad mægtig det lyne mod Døden især,

Som Livets Ord!
Med Lovsang i Munden
Sig maier da Lunden,
Og Klipper end smelte i Nord!

Ja, heit det skal lyde, som hvistes i Lon:
Hvorhen skal vi gaae fra Guds eenbaarne Søn,
Gjenløser bold?
Kun Ham blev det givet
At skjænke os Liver,
Vor Jesus, vor Soel og vort Skjold!

Kirkens Trøst.

No. 61.

Stille, stille, Zions Døttre smaae!
Græder ei saa stride, bittere Taarer!
Brider dog Smaa:hænderne ei saa!
Ligner dog ei Verdens arme Daarer!

